

Vabatahtlikuks tuli hõimurahva esindaja

Midrimaa lasteaias on aastate jooksul töötanud arvukalt vabatahtlikke Erinevatest Euroopa riikidest. Nüüd alustas siin neuu Venemaalt. Aga Venemaa esindaja on tegelikult eestlaste hõimurahva liige – tema on mari.

Viimased viis aastat unistas Lyudmila Dimitrieva võimalusest tulla Eestisse, aga mitte põgusalt nagu turist, vaid pikemaks ajaks, et õppida lähemalt tundma meie kultuuri ja keelt. Siis leidis ta EstYesi vabatahtlike programmi ja kandideeris. Läänud aasta detsembris oli selge, et ta on välja valitud, jaanuaris sai viisa ja 4. veebruaril jõudis ihaldatud maale, mida ta oli eelnevalt interneti kaudu saanud uurida. Sõbrad ei öelnud Eestisse tuleku plaani kohta halba sõna, aga sugulased küsinud küll, miks ta läheb, et Eestis ju venelasi ei armastata. „See-eest mina armastan neid,“ vastas Lyudmila. Inimesed siin on olnud tema suhtes väga sõbralikud ja abivalmis, talle meeldib Eestis ja koduigatsus ei kimbuta.

Lyudmila soovis tulla just väikesse kohta ja töötada lasteaias, sest kuus aastat elamist suures linnas väsis ära. Iževski ülikoolis rahvusvahelisi suhteid õppinud neuu tunnistas, et see

Midrimaa lasteaias vabatahtlikuna töötav Lyudmila Dimitrieva on marilanna. Foto Jaak Kadarik

eriala pole siiski tema jaoks. „See, mis maailmas praegu toimub, seda mina muuta ei saa, aga lastega töötades tunnen, et saan neile midagi anda, neid aidata ja õpetada,“ põhjendas ta oma valikut. Siin töötamisel tulevad kasuks mitmesugused oskused. Lyudmila on õppinud lastekunstkoolis ja osalenud tudengina mari laulu-

ja tantsuringides. Eestisse võttis ta kaasa stiliseeritud rahvariidekomplekti. Juba on tal loodud kontakt Tartus elavate maridega ja mine tea, ehk õnnestub neid siiakanti esinemaigi saada.

Värske vabatahtliku kodukoht on administratiivse jaotuse järgi hoopis Baškiirias. Koduasulas – see on Märjamaast pisut suurem – elavad peamiselt marid ja tatarlased. Koolis oli õppekavas küll mari keele tund, aga põhiõpe toimus vene keeles. Nende pere kodune keel on mari keel. Siin õpib Lyudmila

kord nädalas õpetaja Darja Lehtsalu juures eesti keelt, kevade poole hakatakse juba kaks korda nädalas kohtuma. Õpetaja sõnul on marilanna väga motiveeritud õppija. Plussiks on ka lasteaialaste abi, kellega suheldes sõnavara pidevalt täieneb.

Midrimaa lasteaias on kõik

vabatahtlikud avardanud laste ja personali silmaringi, tutvustades oma maad ja tavasid. Lyudmila lisas vastlapäeva tähistamise programmi omakandi kombeid. Õlgedest meisterdati siis nõia kuhu, mis pärast põletati lõkkes ära. Koos lastega segati ka tainast ja õhtul pakuti pannkooke nii lastele kui nende vanematele. Eesti Vabariigi aastapäeva eel valmistas Lyudmila lastele Venemaad tutvustava esitluse.

Märjamaal on marilanna kõige suuremaks üllatuseks olnud see, et siin pole kõrgeid tarasid majade ümber, õigemini tarasid peaaegu ei olegi ja peaaegu kõik majad on erinevad. Eestlaste kodumajadki on suuremad. Lyudmila põhjendas, et neil on talved väga külmad ja sestap suuri eramuid ei ehitata. Vestluskaaslane ütles esimeste muljete põhjal, et vene linnad näivad kõik sarnased, aga Eesti linnad tunduvad talle nii vanaaegsed ja nii erinevad.

Lyudmila veenab ka oma õde hoolega inglise keelt õppima ja õhutab tedagi maailma avastama minema. Eestis on ta juulikuuni, aga siis tahaks uuesti kandideerida ja veel kusagile vabatahtlikuks minna.

Reet Saar

dard- kui ladina-ameerika tantsume stardi. Võistlused toimuvad üle Eesti, mis tähendab, et nii nagu trenni, tuleb ka võistlustele ikka sõita. Näiteks Magusa Alguse sarjas on lastel kord kuus üks võistlus, lisaks klubide võistlused. Hiljuti saavutas Märjamaa paar Julia Volkova ja Andreas Post Magusa Alguse etapil lapsed I klassis Eestis esikoha, finaalis said 6. koha Ralf Krausberg ja Elisabet Umbleja. Andreas ja Julia on kaheksased, Ralf ja Elisabeth üheksaastased. Tantsinud on nad natuke rohkem kui kolm aastat.

Selles vanuses on võimalik lastel võistelda juba ka C-klassi programmi järgi, kus on viis standard ja viis ladina-ameerika tantsu. Nii kaugel Märjamaa lapsed veel pole, natuke tuleb veel

juurde õppida.

Kuna tants on paarisala, siis ei saa võistlustele ühiselt bussiga sõita, sest stardid on päeva jooksul nii erinevatel aegadel. Sestap koondavadki pered sinamimeks jõud. See annab aga võimaluse lisaks võistlusele ka koos aega veeta. Näiteks Liivide pere on poegade lapse- ja noorukipõlves koos palju võistlustel käinud ja see on andnud võimaluse tutvuda erinevate linnadega nii Eestis kui välismaal. Mõnedki senioride klassi paarid ühendavad võistluse ja reisimise.

Hoia keha telje peal

Igas trennis pole lapsed ühtmoodi innukad kaasa tegema, aga kogenud treener oskab seda juba märgata ja pakub siis välja uusi harjutusi. Peegli ees harjuta-

takse samme, taustaks treeneri juhised: pikk selg, pikk kael, õlad alla, kõht sisse, pepu tagant ära, kiired põlved jne. „Tõlgituna“ tähendab see, et iga tantsija peab suutma end oma telje peal püsti hoida. Ilus kehahoid ja keha telje peal hoidmine kehtib iga tantsu puhul. Ja loomulikult tuleb kogu aeg kaasa mõelda, nii et tantsimine arendab ka seda poolt.

Treenerile esitab iga vanuseklass erinevaid väljakutseid: algajad tantsivadki „õpikut“ ehk põhifiguure, kogemuste lisandudes muutuvad kavad keerulisemaks ja tantsijate individuaalsus tuuakse rohkem välja. Aime ja Arne Liiv on mõlemad VI ehk kõrgeima kategooriaga treenerid, aga Aime peab veel olulisemaks, et Mustangi klubi tantsijatele ja gavad õpetust ja on eeskujuks ka

nende võistlustantsijatest pojad oma partneritega ehk neli rahvusvahelise klassi tantsijat. Andres Liiv ja Kristin Vaha harjutavad praegu Itaalias, Alari Liiv ja Kerli Vinkel on Eestis. Pereisast tohter Aarne Liiv töötab kolmandat aastat Soomes Kajaanis, kuus ühe nädala Eestis olles tuleb ta meelsasti tantsutrenne andma. Aime Liiv on kõige rohkem kohapeal.

„Tants on ilusate inimeste loomulik liikumine muusika saatel, on üks tantsu definitsioone. Tantsija kolm sõpra on põrand, papud (tantsukingad) ja partner,“ loetles Aime Liiv lõpetuseks kuldaseid, mida trenni tulnud lastele ikka korratakse.

Reet Saar